

Elektronische nieuwsbrief VVIA

nr 1 / 2009

Wij nodigen U uit om deze nieuwsbrief verder te zenden aan vrienden en kennissen die ook geïnteresseerd zijn in de studie en het behoud van industrieel en technisch erfgoed

Inhoud

- **VVIA GAAT CATALONIËWAARTS**
- **Twintig jaar De Snoek**
- **Leve het frietkot**
- **Een erfgoedlabel in de Mijnstreek**
- **Nucleair Erfgoed**
- **GROOT-BRITTANNIË**
 - **Wedgwood**
- **NEDERLAND**
 - **Collectiezoeksysteem van het Tilburgse textielmuseum online**
 - **Mijnkoloniën van Brunssum beschermd**
- **SERVIE**
 - **Een steenkoolmijn als oudste industriële site**
- **WEBSITES**
 - *Netwerk Historisch Cultuurlandschap*
- **PUBLICATIES**
 - *Fragmenten uit de ATEA geschiedenis*
 - *Openbaar vervoer 1945-1960*
 - *Tabaksdroogkasten kleuren het Wervikse landschap*
- **VRAAG EN AANBOD**
 - *Stichting De Coene*
 - *Constateurs*
 - *Elektriciteitscabines*
 - *Het Gekwetste Gewest*
 - *Wasmachine*
 - *CUIRUB - rubberwarenfabriek uit Kortrijk*
- **Agenda**
- **Lidmaatschap**

30 MAART TOT 4 APRIL / VVIA BEZOEKT CATALONIË
- definitief programma op onze website beschikbaar
- nog maar enkele plaatsen vrij: rep je als je nog mee wil !!!

Twintig jaar De Snoek

In 2009 is het precies twintig jaar geleden dat tussen de familie Derickx-Trenteseaux en de vzw Westhoek Monumenten voor notaris Jan Platteau de erfpachtovereenkomst met betrekking tot de voormalige [mouterij-brouwerij de Snoek](#) werd afgesloten. Daarna volgden voor een aantal gedreven vrijwilligers vijf jaar van hard labeur om opnieuw 'leven in de brouwerij' te brengen. De langverwachte opening van het Mout- & Brouwhuis de Snoek vond plaats op 2 juli 1994. In de daaropvolgende dagen, maanden en jaren kwam men van heinde en ver om de laatste, nog volledig intacte brouwerij uit de 19de eeuw in Vlaanderen te bezoeken.

Vandaag, na 15 jaar museumwerking, is dit nog altijd het geval. De steun en sympathie van bezoekers is immers cruciaal voor het [Mout- & Brouwhuis de Snoek](#) en voor de vrijwilligersvereniging achter dit monument. Ook al brengt 2009 hen een mirakel, waarbij één of andere overheid hen daadwerkelijk helpt bij het dagelijkse sitebeheer, zonder de ruggesteun van bezoekers en vrijwilligers vroeger en nu zou het Mout- & Brouwhuis de Snoek niet aan de vooravond van zijn derde lustrum staan.

VVIA heeft De Snoek steeds gesteund. Daarom een oproep: bezoek de site dit jaar (nog) eens, of steek de vzw een handje toe bij het beheer en de ontsluiting van het monument. De vzw geeft intussen ook een elektronische nieuwsbrief uit, die U gratis kan aanvragen via infomuseum@desnoek.be

Leve het frietkot

Vlaams volksvertegenwoordiger Bart Caron stuurt ons het hiernavolgend perscommuniqué dat we graag in zijn volledigheid weergeven. Personen die ergens een belangrijk en bedreigd frietkot kennen kunnen steeds met hem contact opnemen via bart.caron@vlaamsparlament.be. Misschien is dit het begin van een actie ter bescherming van de Vlaamse frietkoten - kent iemand trouwens ergens een frietkot in een museum ?

Ik wil een lans breken voor een icoon van het Vlaams erfgoed: de frituur. Ze is bedreigd, geloof me. In vele steden wordt een sluipend beleid gevoerd om frituren uit het straatbeeld te laten verdwijnen. Vooral de zogenaamde vrijstaande frituren worden geviseerd. In mooi Nederlands noemen we ze 'frietkoten'. Wie is ze nog gunstig gezind? Ik toch, en als ik de wachttijd moet rekenen voor mijn grote zak met mayonaise en een frikandel, dan ben ik heus niet de enige die ze graag ziet. Of liever, die graag frieten eet. Ze worden verdrongen. Ze moeten een plaatse gaan zoeken in de huizenrij, tussen de Shoe Discount en café 't Engeltje. Vaak worden esthetische argumenten gebruikt. In mijn eigen stad, in Kortrijk argumenteren de Open(?) VLD-jongeren dat het verdwijnen van het frietkot op de Grote Kring de kans zal geven om het plein op te waarderen. Hallo? Frituren zijn vaak niet de mooiste bouwsels. Maar mooi is toch al een relatief begrip. Ze storen de omgeving niet, omdat ze ermee vergroeid zijn, zoals een schuilhuisje voor de bus, of een telefooncel, of een elektriciteitscabines. Lelijk? Kijk eens naar etalages van de modale winkelketens. Zijn die dan zo mooi? Zoals je geen dorp hebt zonder kerktoren en dorpscafé – al eens goed gekeken naar de modale cafégevel – zo kan je Vlaanderen niet indenken zonder frietkot. En vooral, we zouden ze missen. Wie kent er nog iets aangenamers dan na een slopende vergadering, of een met net iets te veel bier gelardeerd cafégesprek, of een spannende sportwedstrijd, halt te houden aan zo'n kraam, en dan rechtstaand van de diepe smaak van goudgeel gefrituurde aardappelen te genieten? Je moet er nooit lang wachten, de frieten zijn altijd lekker. Je voelt er aan de lijve de frisse of zwoele lucht,

geniet je van het gezelschap van onbekende collega-eters van alle rang en stand. De vrijstaande frituur is universeel en tijdloos. Maar nee, ze zijn voor sommigen een doorn in het oog. Waarom? Omdat ze niet passen in de chiqueste winkelstraat of in de buurt van een nieuw winkelparadijs? Ik vrees dat het daarover gaat. De redenering is eenvoudig: frituur weg = plein opwaarderen. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat deze houding toch een ietsje pietsje asociaal is. Akkoord, de frituur op de Grote Kring is niet mooi, en ze is in steen, en niet verplaatsbaar, wat allemaal niet zou mogen. Maar het moet toch ook niet zoals de frituren op de Markt van Brugge: groene houten kramen op grote wielen, alsof het weggedreven strandcabines zijn uit de jaren 1920 zijn. Kitch, nostalgie, nonsens. In Kortrijk gaat het anders. Het is de stad van design en innovatie. Vandaag lezen we in de kranten dat er straks ook designtoiletten komen in onze stad. Al vele jaren wordt door de oppositie gepleit voor openbare wc's, en om het lange wachten te compenseren krijgen we ze nu in design-versie. Misschien zit wel daar de verborgen agenda? Mogen vrijstaande design-frituren straks wel nog? En dus wil ik nog eens een hete oproep doen voor het behoud, meer zelfs, voor het herstel van de vrijstaande frituur. Als er één bouwsel is dat onze Vlaamse stads- en dorpskernen kleurt en smaak verleent, dan zijn zij het wel. Meer zelfs, politici moeten respect betonen voor de uitbaters. Ze krijgen al niet die heldenverering zoals de patron van de Karmeliet. Je moet het maar doen, in elk jaargetijde en in elke weer de klant ten dienste staan. Zoals kermis- en marktkramers. Overigens, elke frituur ziet er anders uit, elke frituur heeft/geeft een eigen smaak. Ik durf zeggen dat ik vele tientallen frituren ken. In elke stad van Vlaanderen heb ik een geliefde frituur. Met stip koop ik ze het liefste bij zo'n vrijstaand kraam. Mag ik alle gemeentebesturen oproepen even na te denken vooraleer ze het uitbaten van zo'n vrijstaande frituur bemoeilijken? Denk eens aan je vakantie in Griekenland ... wat zou zo'n land zijn zonder straatkramen met watermeloenen, of gelato in Italië. Het hoort er gewoon bij, zoals frituren bij ons.

Een erfgoedlabel in de Mijnstreek

Op 12 februari stelde de [Erfgoedcel Mijn-Erfgoed](#) haar erfgoedlabel voor.

Bewoners en bezoekers van de Mijnstreek rijden langs een oude mijnsite, laten hun haar kappen bij de Turkse barbier, gaan eten bij de Griek of de Marokkaan, verzamelen Sint-Barbarabeeldjes.

Erfgoed is belangrijk voor de plek waar iemand woont, voor het verhaal van die plek en van zijn bewoners. Maar erfgoed wordt niet altijd (h)erkend. Daartoe ontwikkelde de Erfgoedcel in samenwerking met de zes mijngemeenten [een erfgoedlabel](#). Dit moet een herkenningspunt worden voor alle communicatie over erfgoed in de Mijnstreek.

Nucleair Erfgoed

De 20e eeuw deed allerhande nieuwe nijverheden, technieken en wetenschappen ontstaan, die de samenleving in grote mate zouden bepalen en die toonaangevend zijn voor de geschiedenis van vorige eeuw en van vandaag.

De kernenergie is één van de belangrijkste daarvan. Daarover brachten we [een rapport uit tijdens het recente E-FAITH-congres](#) in Barcelona - maar er was ook (met medewerking van VVIA) de uitzending op Canvas over Mol en de Atoomwijk ter gelegenheid van de Open Monumentendag 2008.

We vergeten te vaak dat België, en op de eerste plaats Vlaanderen, in Europa op dit vlak een pioniersrol vervulde. Op 8 juli 1922 werd in Olen de eerste radiumfabriek van Europa ingehuldigd, drie jaar later kwam er het eerste cobalt-bedrijfje bij. Marie Curie was in Olen een regelmatige bezoeker. Olen was immers wereld-leider inzake de productie van radium en cobalt.

Tijdens de tweede wereldoorlog diende het uranium uit onze kolonie voor de aanmaak van de eerste atoombombommen. Als tegenprestatie (doch na de oorlog "even vergeten") zou België als eerste toegang krijgen tot de nucleaire technologie. In 1952 werd in Mol het Studiecentrum

voor Toepassingen van de Kernenergie - Centre d'Etudes des Applications Nucléaires STK-CEAN gevestigd. Na jaren onderhandelen met de USA werd er in 1955 gestart met de bouw van de BR1 (Belgian Reactor 1), die op 11 mei 1956 kritisch werd. Nadien kwamen er nog de BR2 en de BR3.

Het was de tijd waarin "het atoom" alle wereldproblemen zou oplossen, even later werd het "Atomium" de blikvanger van de werelddtentoonstelling

Op dit ogenblik dient de BR1-reactor nog steeds voor materiaalonderzoek, maar ook voor datering van pre-columbiaans aardewerk en C14-dateringen.

Het is daarmee de eerste civiele reactor van Europa, en de oudste die nog werkzaam is.

Toch is deze geschiedenis ternauwernood bestudeerd, en roepen de relictten ervan (op zijn minst) gemengde gevoelens op.

Of je nu voor of tegen kernenergie bent, de geschiedenis kan niet ontkend worden.

Hiermee heeft VVIA een belangrijke discussie in gang gezet, zowel in Vlaanderen als daarbuiten. Om daar dieper op in te gaan organiseren we op **vrijdag 15 mei** in Mol een internationale studiedag over het thema '**nucleair erfgoed**', waarbij de deelnemers de gelegenheid krijgen om de **BR1-reactor** te bezoeken, evenals het ondergrondse laboratorium HADES van het Studiecentrum voor Kernenergie.

Uiteraard dienen we een hele reeks veiligheidsvoorschriften na te leven. Zo moet de lijst van de deelnemers vijf weken vooraf aan de veiligheidsdiensten van het SCK bezorgd worden.

[Vandaar dat iedereen moet inschrijven vóór 5 april d.m.v. het inschrijvingsformulier dat U op onze website vindt.](#) Meer informatie, het programma en een reeks links vindt U daar eveneens.

Een UNIEKE gelegenheid om een UNIEKE site te bezoeken !!!

GROOT-BRITTANNIË

Wedgwood

Wedgwood heeft een wereldwijde naamsbekendheid. Josiah Wedgwood "De vader van de Engelse pottenbakkers" stichtte het bedrijf in 1759 - maar 250 jaar later is het bedrijf in woelige waters terecht gekomen. Begin januari vroeg de Waterford Wedgwood Group een gerechtelijk akkoord aan, en is de groep ijverig op zoek naar een buitenlandse overnemer die de activiteiten zou verderzetten. Het nieuwe Wedgwood Museum in Barlaston, Stoke-on-Trent, heeft echter niets te maken met de financiële problemen van de groep en blijft operationeel en open zoals gewoonlijk. Het museum is immers een onafhankelijke Charitable Trust, en beheert de 'designated' (beschermde) collectie van Wedgwood-objecten en kunstvoorwerpen. Het museum omvat de 8000 stuks grote keramiekcollectie, meer dan 75.000 manuscripten en brieven, en een collectie kunstvoorwerpen uit de 18de eeuw tot vandaag, met inbegrip van stukken door Stubbs en Reynolds. De realisatie van het museum kostte zo'n 10 miljoen euro, en werd gefinancierd door de Heritage Lottery Fund, de regionale ontwikkelingsmaatschappij Advantage West Midlands en tal van andere geldschietters.

NEDERLAND

Collectiezoeksysteem van het textielmuseum Tilburg online

In de digitale museumcatalogus van het Audax-textielmuseum in Tilburg zijn nu belangrijke delen uit de collectieregistratie toegankelijk gemaakt voor het publiek. Men vindt er voorwerpen op het gebied van textieltechniek, industriële cultuur, textielvormgeving en beeldende kunst. Daarnaast is de bibliotheekcatalogus online.

Het Collectie Zoeksysteem wordt maandelijks uitgebreid met nieuwe objecten uit de

museumcollectie. Dit kan gaan om recente aanwinsten of oudere collectieonderdelen die beschreven en gefotografeerd zijn.

Nieuw in het [Collectie Zoeksysteem](#) zijn zopas ruim 250 patroontekeningen voor damast van de Brabantse weverij W.J. van Hoogerwou & Zonen (1852-1970) en objecten en tekeningen van de ontwerper Theo Colenbrander (1841-1930).

Mijnkoloniën van Brunssum beschermd

De mijnkoloniën (wij noemen dat 'de cités') in Brunssum [werden op 22 januari j.l. officieel aangewezen als beschermd gezicht](#). Minister Plasterk van Cultuur overhandigde toen het aanwijzingsbesluit aan wethouder Geurts van de gemeente. Vanwege de aanwijzing werden op die dag ook verschillende activiteiten georganiseerd, waarbij het mijnbouwverleden centraal stond. Het gaat hier om een vijftal mijnkoloniën, twee parken, een mijnspoortracé en de relatie van deze elementen met de voormalige mijnterreinen. Het beschermd gezicht is erop gericht de samenhang en het historisch karakter van dit gebied voor lange termijn te behouden.

Deze bescherming volgt op [een reeks beschermingen van andere mijnkoloniën in februari vorig jaar](#). Daarmee is zowat heel de stedenbouwkundige ontwikkeling rond de vroegere Limburgse mijnen beveiligd voor de toekomst.

Wanneer worden de Limburgse mijn-cités bij ons als stads- of dorpsgezicht beschermd ?

SERVIË

Een steenkoolmijn als oudste industriële site

De [Senje steenkoolmijn in het mijndorp Senjski Rudnik](#) werd in 1853 geopend en is daarmee één van de oudste industriële sites in Servië. De mijn is thans buiten gebruik en loopt het gevaar te vervallen. De “Aleksandar’s pit” die in 1860 in productie ging is opvallend goed bewaard. De mijn met zijn schachtbok en werkhuis werden inmiddels wettelijk beschermd, maar in de onmiddellijke omgeving bevinden zich nog 14 belangrijke relictten.

Een restauratie en het openstellen van deze complexen zou - zo hoopt men - een revitaliserend effect hebben op de plaatselijke gemeenschappen, die de idee met veel entoesiasme steunen. Men wist zich alvast van de steun te verzekeren van de nationale overheid en van de mijnbouwmaatschappij zelf die een klein museum beheert. Door de grote inzet voor dit erfgoed werd Senjski Rudnik zopas als één van de 26 toonprojecten ("consolidated projects") geselecteerd door het [Regionaal Programma voor Natuurlijk en Cultureel Erfgoed van de Raad van Europa in Zuid-Oost-Europa](#)

PUBLICATIES

Fragmenten uit de ATEA geschiedenis

Onder auspiciën van de vzw ‘Vrienden van het ATEA Museum’ publiceerde Jan Verhelst zopas een boek over de geschiedenis van dit bedrijf

Het boek start met het ontstaan van de telefonie in de 19de eeuw en de stichting van ‘den Bell’ in 1892, om nadien in te gaan op de stichting van een uitdager in 1890, de Antwerp Telephone and Electrical Works (later ‘Automatique Electrique de Belgique s.a. en ATEA). Naast heel wat anecdotes ook veel aandacht voor de techniek, de patenten, de ontwikkelde centrales, enz...

De informatie over deze publicatie vinden jullie op de website van het [buurtcomit é Den Driehoek in Mortsel](#), met o.m. een [inhoudstafel van het boek](#) en de gegevens om het werk te bestellen.

Openbaar vervoer 1945-1960

Dit unieke boek werd geschreven door Jacques Peeters, verkeerskundige en liefhebber van het openbaar vervoer en uitgegeven in samenwerking met Toerisme en Spoorpatrimonium (TSP) vzw.

Voor de bestudeerde periode geeft het o.m. het vervoerbeleid met de concurrentie tussen openbaar en privé-vervoer; de organisatie van de spoorwegen, buurtspoorwegen en het stedelijk vervoer; de evolutie van het aantal reizigers, de tarieven, financiën, enz. ; de dagelijkse realiteit van de dienstverlening met aanbod, snelheid, comfort, capaciteit, informatie; de aanpassingen aan het lijnennet, de internationale verbindingen; de infrastructuur met de heropbouw na de vernielingen tijdens de Tweede Wereldoorlog, modernisering en nieuwe projecten, maar ook afbraak van het netwerk en de stations; de evolutie van het materieel, met de vervanging van stoom door diesel en stroom en van treinen en trams door autobussen.

Het boek telt 14 hoofdstukken, 287 pagina's en meer dan 400 – meestal nooit gepubliceerde – foto's, lijnenplannen en tabellen in zwart-wit. Het kost 45 euro + verzendingskosten, en kan besteld worden [bij de auteur Jacques Peeters](#) of na afspraak afgehaald worden bij het [BTTB-secretariaat](#), Frère-Orbanlaan 570 in Gent

Tabaksdroogasten kleuren het Wervikse landschap

Onder deze titel en met de ondertitel *het Wervikse tabakspatrimonium niet in rook laten opgaan* publiceerde het Wervikse Tabaksmuseum een fraaie sensibiliserende brochure, waarin het drogen van de tabak en de rol van de eesten wordt uitgelegd. Terwijl tabak vroeger in droge zolders of droogschuren gedroogd werden, doken pas omstreeks 1930 de eerste gemetselde eesten waar de tabak met droge en verwarmde lucht gedroogd werden. De laatste droogasten staan nu her en der nog nabij hoeven in het Wervikse landschap, en maken deel uit van de industriële en ambachtelijke geschiedenis van de streek.

De brochure kan gratis aangevraagd worden bij het [Nationaal Tabaksmuseum](#) in Wervik

WEBSITES

Het (Nederlandse) Netwerk Historisch Cultuurlandschap is opgericht in 2006. Het ontstond uit de wens om de tot dan toe sterk versnipperde groep van personen en instellingen die zich in hun dagelijkse werk of in hun vrije tijd bezighouden met onderzoek, beleid en educatie op het gebied van het historische Nederlandse cultuurlandschap op een meer structurele wijze met elkaar in contact te brengen. Sedert kort werden de activiteiten ook uitgebreid tot België (in hoofdzaak Vlaanderen). Op de website <http://www.historischegeografie.nl/> vindt men alle informatie over het NHC en zijn activiteiten. Wie op de hoogte wil blijven van de activiteiten van het Netwerk Historisch Cultuurlandschap of vragen heeft kan een e-mail verzenden naar het volgende adres: info@historischegeografie.nl.

VRAAG EN AANBOD

Stichting De Coene

De Stichting De Coene gaat actief op zoek naar nieuwe leden voor haar vereniging en haar bestuur. Deze vereniging wil bijdragen tot het bewaren en beheren van het geestelijke en materiële patrimonium van de *Kortrijkse Kunstwerkstede De Coene* en tot het verspreiden van de creatieve ondernemingsgeest van De Coene in Vlaanderen. Met dit doel neemt de Stichting diverse initiatieven, zoals het publiceren van een jaarboek en het opzetten van tentoonstellingen. De vereniging is hoofdzakelijk actief op het domein van de schone kunsten, architectuur, binnenhuisinrichting, meubelontwerp en decoratie.

Geïnteresseerd om deel uit te maken van de Stichting De Coene en mee te werken aan de zorg voor en de ontsluiting van het erfgoed van de Kortrijkse Kunstwerkstede?

Neem contact op met dhr. Marc Goethals, secretaris, op volgend adres: 't Rode Paard 17, 8510 Bellegem, 056/25 39 20, goethals.marc@skynet.be

Constateurs

Karel Collijs verzamelt oude duivenklokken, of 'constateurs'. In België zijn verschillende bouwers van dit soort toestellen geweest geweest, w.o. het nu wettelijk beschermde 'La Ledoise' in Lede. Maar er waren er heel wat meer, minstens een 10-tal, zoals de gebroeders Plasschaert uit Wachtebeke (die tussen 1900 en 1960 tienduizenden klokken gemaakt wereldwijd verkocht hebben). Of pioniers in de constateur-bouw zoals "Gerard" "Habicht" "Van den Bossche" "Van Heemsbergen" die rond 1850 de eerste "constateurs" bouwden.

Hij zoekt historische gegevens over deze 'constateurs'. Indien iemand hem kan helpen:

karellcollijs@hotmail.com

Elektriciteitscabines

Voor haar eindwerk fotografie aan de academie van Anderlecht, is An Devroe op zoek naar informatie over de geschiedenis, de specifieke vorm(voorschriften?), het nut van elektriciteitscabines. Naast een fotoreeks wil ze ook het erfgoedverhaal brengen. Deze 'donjons van de stroom' zijn onzichtbaar erfgoed. Sommige zijn zeer banaal, bakstenen huisjes met een tierlantijntje of twee, andere zijn peperkoekenhuisjes, weer andere architecturale pareltjes. Elektriciteitscabines vind je overal, maar als je er een weet staan die eruit springt, dan mag je An ook deze adressen doorspelen.

Alle informatie of linken zijn welkom op an.devroe@skynet.be.

Het Gekwetste Gewest

Voor het project 'Het Gekwetste Gewest' is het Centrum Vlaamse Architectuurarchieven op zoek naar archiefmateriaal dat handelt over de wederopbouw na WOII. Momenteel wil men er meer te weten komen over hoe de energiedistributie en de productie na de oorlog opnieuw opgestart werd in de Verwoeste Gewesten. Welke waren de betrokken actoren en vooral, is er nog archiefmateriaal bewaard die deze ontwikkeling kan illustreren?

In het najaar wil het Centrum graag een thematische archievangids publiceren die de onderzoeker een overzicht geeft van alle mogelijke archieven die hij kan raadplegen bij het onderzoeken van de wederopbouw in de Westhoek.

Wie hierbij kan helpen of tips heeft contacteert Annelies Anseeuw, annelies.anseeuw@vai.be

Wasmachine

Huize Godtschalck in Loker bezit een eigen wasserij. Binnenkort komt hier een nieuwe moderne wasmachine, wat betekent dat de oude weg moet.

Ze zijn daarom allereerst op zoek naar een vereniging die hiervoor eventueel interesse zou hebben om ze te krijgen. Het wasserijmuseum in Spa wil ze niet wegens te groot. Het gaat om een Senking trommel (voor 70 kg.) van zeker meer dan 60 jaar oud. Indien we ze niet kwijt raken wordt ze gesloopt.

Mocht u interesse hebben, gelieve zo snel mogelijk contact op te nemen met Francis Devlamynck,

francis.devlamynck@telenet.be

CUIRUB, rubberwarenfabriek uit Kortrijk

Janke Verweij, archeoloog gespecialiseerd in de analyse, conservering en restauratie van archeologisch leer, werkt aan een vondstcomplex afkomstig van het uitbaggeren van een binnengracht van slot Loevestein in Zaltbommel. Tussen het materiaal zit een zool met een rubberen reparatiezool die vastgezet is met 'proppen', korte spijkers met een brede kop. In de zool staat het stempel Cuirub 555. Cuirub was een rubberwaren fabriek in Kortrijk was, maar verdere gegevens ontbreken. Kan iemand hem wat meer informatie geven over de fabriek. De belangrijkste vraag is: wanneer was de fabriek in bedrijf?

U kunt Janke per e-post bereiken via: jankeverweij@home.nl

AGENDA

KALENDER VOORTAAN OP DE WEBSITE

Door het grote aantal aanvragen om via onze elektronische nieuwsbrief activiteiten van derden aan te kondigen, hebben we besloten om voortaan via deze weg enkel nog kort en bondig voorrang te geven VVIA-initiatieven, en aan initiatieven die in samenwerking met VVIA georganiseerd worden. Vanaf 1 augustus is onze website www.vvia.be echter verrijkt met een **kalender** die regelmatig bijgewerkt wordt en waarop studiedagen, tentoonstellingen, bezoeken in en buiten Vlaanderen opgenomen zijn. Deze kalender bevat nu reeds tientallen initiatieven tot en met begin 2009. Organisaties die hun activiteit in deze kalender willen vermeld zien, dienen ons de gegevens minstens zes tot acht weken voor datum elektronisch toe te zenden. De redactie van de website beslist over het al dan niet opnemen van de informatie.

Voor (véél) meer informatie wendt men zich tot de website www.vvia.be

- **30 maart- 4 april:** VVIA-reis naar Catalonië
- **1 mei:** Belforten van de Arbeid
- **15 mei :** studiedag in Mol over nucleair erfgoed
- en ... zoveel andere dingen

Lidgeld

Enkele jaren geleden verspreidde monumentenzorg in Vlaanderen een affiche met de slogan "molens malen niet van wind alleen", om aan te duiden dat voor de instandhouding van ons erfgoed heelwat financiële middelen nodig zijn.

Ook de VVIA kan niet van wind leven - temeer daar de Vlaamse overheid ons nog steeds geen enkele frank subsidie toekent. We doen het heel zuinig, dank zij een aantal gemotiveerde vrijwilligers.

Daarom :

Uw steun is hard nodig. Het bescheiden lidgeld dat we jaarlijks vragen (en waar de prijs van het Vlaams-Nederlandse tijdschrift "Erfgoed van Industrie en Techniek" inbegrepen is) is onontbeerlijk om onze werking mogelijk te maken.

Alle gegevens over het jaarlijks lidgeld vindt U op: <http://www.vvia.be/lidworden.htm>

*Indien U Uw lidgeld voor **2009** nog niet gestort hebt: doe het dan **NU***

Op dezelfde rekening zijn ook alle steunbijdragen welkom.

Met héél véél dank.

Indien U deze nieuwsbrief niet meer wenst te ontvangen, dan zendt U gewoon een e-mail met in het onderwerpvenster "VVIA NOMAIL" aan vvia@vvia.be
Personen die deze nieuwsbrief ontvangen en nog niet geabonneerd zijn, kunnen zich gratis opgeven voor regelmatige toezending door aan hetzelfde adres een e-mail zenden met in het onderwerpvenster "VVIA MAIL" en in het berichtenvenster hun naam en adresgegevens.

Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie vzw

<http://www.vvia.be>

vvia@vvia.be

Postbus 30 Gent XII

B-9000 Gent 12

De VVIA is het platform voor vrijwilligersorganisaties en privaatrechtelijke initiatieven inzake studie, behoud en valorisatie van industrieel, technisch en wetenschappelijk erfgoed in Vlaanderen en Brussel.

Sedert 1978 op de bres voor het industrieel en technisch erfgoed - nog steeds zonder steun of subsidie van de Vlaamse overheid...

Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie vzw

<http://www.vvia.be>

vvia@vvia.be

Postbus 30 Postkantoor Stationswijk

B-9000 Gent 12

De VVIA is het platform voor vrijwilligersorganisaties en privaatrechtelijke initiatieven inzake studie, behoud en valorisatie van industrieel, technisch en wetenschappelijk erfgoed in Vlaanderen en Brussel.

Sedert 1978 als onafhankelijke vereniging op de bres voor het industrieel en technisch erfgoed - zonder steun of subsidie van de Vlaamse overheid...

VVIA steunen ? Dat kan ! WORD LID-ABONNEE

bezoek onze website: <http://www.vvia.be/>

VVIA is stichtend lid van de Europese Federatie van Verenigingen voor Industrieel en Technisch Erfgoed / European Federation of Associations of Industrial and Technical Heritage -

<http://www.e-faith.org/>